

DE REFORMATIE

WEEKBLAD TOT ONTWIKKELING VAN
HET GEREFORMEERDE LEVEN

DIE UWE JEUGD VERNIEUWT ALS EENS ARENDS PSALM 103:3

Onder redactie van Prof. Dr K. Schilder.

Medewerkers: Ds F. A. den Boeft, Helpman; Ds E. T. v. d. Born, Amersfoort; Drs R. H. Bremmer, Zwolle; Ds J. van Bruggen, Assen; Prof. P. Deddens, Kampen; Ds D. van Dijk, Groningen; Ds J. Francke, Rotterdam; P. Groen, Rotterdam; Prof. B. Holwerda, Kampen; K. v. Huizen, Groningen; A. Janse, Breda; Dr P. Jasperse, Leiden; Ds B. Jongeling, Sappemeer; Ds H. Knoop, Rotterdam; Ds J. Meester, Haarlemmermeer; Mr J. Meulink, Enschede; Dr G. K. Schoep, Den Haag; A. Schilder, Den Haag; Ds H. J. Schilder, Utrecht; Ds J. Smelik, Groningen; Dr H. Smilde, Groningen; Ds J. P. v. d. Stoel, Batavia; D. Stroo, Bussum; Prof. Dr C. van Til, Philadelphia, Pa, U.S.A.; Prof. C. Veenhof, Kampen; Ds G. Visé, Kampen; Ds C. Vonk, Schiedam; Ds F. de Vries, 's-Gravenhage; Ds D. K. Wielenga, Rotterdam; A. Zijlstra, Groningen.

Alle stukken bestemd voor de Redactie zende men aan: Prof. Dr K. SCHILDER, Vloedijk 14, Kampen
Adm.-adres: Oosterbaan & Le Cointre N.V. — Goes

Postrekening Nummer 406040 ten name van
BUREAU „DE REFORMATIE” — GOES
Telefoon 2424

Abonnement: f 4.— per half jaar bij vooruitbetaling
Voor het Buitenland en Ned. Indië f 10.— per jaar
Advertentiën: 10 cent per mm. Losse nummers 20 cent

INHOUD: Hoofdartikel: Sikkels boodschap omtrent de kerk, 3. — Kerkelijk leven: Bijbel met nieuwe kantteekeningen, 2. Naar aanleiding van „Grootegast”, 2. F.Q.I.-Almanak 1949. Kerkstijl. Candidaats-examen. — Op en om 't kerkplein: „Doen, wat des Kerkeraads is”.

— Pol. en Soc. leven: De crisis van het gezag in het bedrijfsleven, 18. — Zending en Evang.: Hoe dacht Groen van Prinsterer over „oecumenische” Zending?, 1. — Literatuur en Kunst: Serie-boeken. — Gedicht. — Groninger Brieven. — Persschouw. — Kerknieuws.

en daar komt geen godsdienst en daar komt het Woord Gods niet bij te pas. Zeker, gij moet overal godsdienstig zijn, maar die dingen zelf hebben met uw God en Zaligmaker, met uw Bijbel niet te maken. Uw beroep, smid, meubelmaker, officier, minister, behoort niet aan Christus toe, is niet goddelijk, maar wereldsch. Het heeft zijn eigen wet en doel in zich. Die wet vindt de boer in zijn koeien en de minister of koning in zijn volk en wetten. En ieder man in zijn vak moet die wet er uit halen: Gods Woord komt daar niet bij te pas; geloovig of ongeloovig maakt daar geen verschil. De godsdienst, (dat is immers hetzelfde als de kerk!) de godsdienst moet daar juist buiten blijven. En wetenschap, — wel, dat wil nu immers zeggen, voor ieder vak, een school, waarin de man van het vak alles vertelt, wat hij en anderen van zijn vak in dat vak gevonden hebben.”¹⁴⁾

Voor de studie van de rechten „moeten de jongelui heel gewoon leeren, wat er in de wetten staat; Gods Woord komt daar niet bij te pas”. De theologie heeft een vakschool en „daar kan men zijn hart aan den Bijbel ophalen”. En het recht heeft een vakschool, „daar leert men het recht uit de wetboeken der juristen”. „Ieder heeft zijn vak, zijn boek, zijn school voor zijn wetenschap, gelijk de boer zijn koeien en zijn stal en de meid haar keuken en fornuis”.

Men heeft het rondut gezegd, dat de theoloog als een schoenmaker zich bij zijn leest moet houden, d.i. bij de theologie, d.i. bij de kerk; „natuurlijk met recht en volk en wereld en leven en schepping mag een dienaar van Gods Woord zich niet bemoeien. Hij — en Gods Woord! — zijn voor de kerk..... marsch! En voor den smid is zijn smederij, en voor de juristen is het recht, en voor de rijken is het geld, en voor de heeren in ministerie en Kamer is het land. Natuurlijk.

O valsche stelsel, wanneer keert Gods volk zich van u af! Wanneer drijft het u, als Hagar, uit met het Woord Gods!

Gij Egyptische dienstmaagd!”¹⁵⁾
O die valsche stelling — zoo barstte hij eenmaal los — „die zelfs de Gereformeerde Kerk ondermijnt en bederft, en heel den heiligen dienst des Woords! — die valsche stelling, dat de Bijbel slechts is voor de zaligheid, voor 't hart, voor 't persoonlijke leven, voor 't godsdienstige als apart levensstuk, voor de Kerk, voor de Theologie, voor de Christelijke School en de Jongelingsvereniging, voor de Christelijke barmhartigheid, voor de Zending, en zoo meer, — maar niet voor de wereld, niet voor de volken, niet voor de wereldvraagstukken, niet voor de wetenschap, niet voor de politieke en sociale studieën en praktijk!

Hier is het loslaten van den Calvinistischen wortel! Wat ons aangaat, als die stelling waar was, — dan was voor ons de Bijbel niet meer het Woord van God! Die stelling is Liberaal, niet Anti-revolutionair. Ze is Doopersch, niet Reformatorisch. Ze is Luthersch, niet Calvinistisch. Ze is wereldsch-wetenschappelijk, maar — ze is niet Christelijk.

God heeft van het begin der Historie af zijn eigen volk in de wereld, dat zijn Woord voor de wereld heeft en door dat Woord alle dingen in Gods licht moet doen uitkomen.

God ontraadt de wereld en alle dingen, alle vragen en alle verwickelingen, door zijn eigen Woord.”¹⁶⁾

Maar terwijl Sikkels met al meer kracht en ernst

Sikkels boodschap omtrent de kerk, III

HOOFDARTIKEL

III. GODS WOORD — DE KRACHT EN HET LICHT IN GANSCH HET LEVEN.

In, met en door dat woord doet God nu alles in de wereld.

Buitengewoon scherp ziet Sikkels de veelzijdige functie van het in de historie ingaande, door de Schrift tot ons komende, levende woord van den levenden God.

Al zijn welbehagen aan zijn volk vervult God door zijn woord!

Door het Woord Gods worden al zijn overwinningen behaald.

„Door het Woord Gods moet Hij alle nevelen ons doen opklaren; al onze droefnissen doen wegvlieden, en ons doen ingaan in de ruimte van de vrijheid der heerlijkheid van Gods kinderen.

Daarom beroemt de Heere Zich bij zijn Volk door alle tijden heen: „Ik heb het u gezegd; Ik heb gesproken; mijn Woord komt!”

Hoe de dood onzer ziele overwonnen wordt?

Door het Woord Gods.

Hoe verootmoediging en bekeering doorbreken?

Door het Woord Gods.

Hoe de vrijmoedigheid des geloofs wordt gewerkt?

Door het Woord Gods.

Hoe de schatten der genade ons worden toegeëigend?

Door het Woord Gods.

Hoe de wegen des Heeren worden geleerd?

Door het Woord Gods.

Hoe de gemeenschap der heiligen wordt gewrocht?

Door het Woord Gods.

Hoe de Gemeente des Heeren wordt vergaderd?

Door het Woord Gods.

Hoe de bressen van Sion worden toegemuurd?

Door het Woord Gods.

Hoe Jeruzalem wordt gebouwd?

Door het Woord Gods.

Hoe alle vijanden van Gods Volk worden overwonnen, de hel toegesloten en de hemel geopend, de dooden opgewekt en de zaligheid toegebracht wordt?

Door het Woord Gods.”¹¹⁾

En dat woord des Heeren heerscht triomfantelijk over gansch het leven. In goddelijke vrijheid.

„Dat Woord is niet te binden; allerminst door een prediking, die er de kracht niet van aanraakt.

Het is een vuur, dat de aarde doet bersten, maar dat ook de stoppelen verteert en het hooi, die men op het levende fundament Christus heeft willen bouwen.

Dat Woord is niet in Rome's kerkmacht; het breekt juist Rome's kerkkracht, en Rome's recht van spreken.

Maar het is ook niet in onze kerkmacht en in de macht van ons preeken. Het oordeelt ook ons, indien we slechts van week tot week een slap aftreksel, een mat gebroken lichtstraal, een dor pogen om het bestaande te conserveeren en de menschen bezig te houden, voor het levende Woord Gods, waarom de tijd krijt, in de plaats willen schuiven.

Neen, Godlof, 't Woord Gods, hoe ook gekerd en gewerd, gebonden en afgepast en apart gehouden in onze inbeeldingen, in ons hardslapen, in onze schulddige wereldsche overleggingen, — het Woord Gods is niet gebonden, en het is niet te binden.

Het behoeft niemand. Het is vrij.

Het is boven de menscheit en boven de koninkrijken, allen roepend om zich aan het Woord Gods gevangen te geven, en de knie te buigen in den Naam van Jezus. Het is boven alle tronen en alle machten, maar óók boven de Kerk en de prediking; vrij en machtig, als de zon die aan den hemel licht.

Dat Woord Gods zal in de wereldcrisis voor zijn recht staan, voor het recht des HEEREN en van zijn Gezalfde.”¹²⁾

Zooals reeds bleek legt Sikkels er nu allen nadruk op, dat het Woord Gods heel het leven aangrijpt, doorlicht, beheerscht en vernieuwt.

Zonder eenigen twijfel is deze visie op het woord Gods een domineerend motief in zijn leven, werk, prediking.

Rusteloos worstelt hij om deze waarheid weer tot heerschappij te brengen in de kerk en in de harten van alle geloovigen.

Het woord Gods bestaat niet, het is niet Gods Woord, zoo roept hij hartstoechtelijk uit, „indien het niet geldt voor de geheele wereld, voor heel de menscheit, voor heel haar historie, voor heel haar leven; — indien het geen licht is, dat alle dingen verlicht, en dat voor de menscheit op haar pad ontsteekt voor heel haar menscheitsleven en voor heel den gang van haar ontwikkeling en van haar tijden, van haar gemeenschap en van haar volken, van al haar verhoudingen en van heel haar doen en laten”.

Er is geen Woord van God, „indien het zich niet met heel de wereld als wereld, als Gods wereld, bemoeit; indien daarom ook de toestanden en ellenden niet met de houding en verhouding tot dit Woord Gods in verband staan; en indien dit Woord Gods niet het licht ontsteekt in de donkerheid en nood der wereld, en den weg wijst, die alléén de rechte is en die daarom om de majesteit, om het gezag van den levenden God bestreden moet worden”.

Indien de Bijbel, „niet zóó spreekt, indien hij niet het licht ontsteekt voor heel het leven der wereld, voor de eenheid van dat leven, voor zijn samenstelling, voor zijn gemeenschap, en voor zijn gang in alle eeuwen, — verplichtende alle menschen in alle ambten en diensten om God te dienen, gelijk Hij in zijn Woord bevolen heeft” — dan is de Bijbel Gods Woord niet!”¹³⁾

Het Woord Gods en de theologie en de kerk en de predikant — roept hij in felle verontwaardiging — „worden in een bundeltje ingebonden, zij zijn één onafscheidelijk en van alles gescheiden geheel; en daar buiten is het profane terrein, de wereld, de wetenschap en de landbouw, de handel en de nijverheid, het leger en de pers, dat is alles voor het tijdelijke leven

¹¹⁾ Hollandia, 23-12-1905, No. 877.

¹²⁾ Hollandia, 12-1-1915, No. 1350.

¹⁴⁾ Hollands Kerkblad, 10-8-1895, No. 336.

¹⁵⁾ Idem.

¹⁶⁾ In Heilige Roeping, p. 38.